

rotundul albastru

Paparuz

dimineața pornește încet
prin trecutul necrozat
te bâjbâi braille anesteziat
pe singurul petec de zid
nedemolat din minte
chipul îți atârna prea lung
clatină periculos lumea aflată între moarte
și moarte am ales morfina
sărutului mai eficient
decât acceleratorul de particule dumnezeiești
sunt cuvintele tale săpate în respirația
oxigenată artificial
mi se pare acum tot acest joc de-a viața
are numai două zeci și unu de grame
neincinerabile iubito
le vei găsi tu cumva
după mine să râzi cu blestemele închise

acum totul pare rotund și albastru